

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er med få ændringer i bemærkningerne en genfremsættelse. Se beslutningsforslag nr. B 66 fra folketingsåret 1999-2000, Folketingsstidende 1999-2000, forhandlingerne s. 5240 og 7792, tillæg A s. 4610 og 4611 og tillæg B s. 675.

I dag er pesticidafgiften en værdiafgift. Det vil sige, at jo dyrere det enkelte pesticid er, desto mere betaler man i afgift. Afgiftens størrelse siger med andre ord intet om, hvor meget pesticidet belaster miljøet. Dette er uheldigt. Først og fremmest fordi afgiften er indført for at gavne miljøet. I praksis kan det modsatte blive tilfældet. Det viser følgende eksempel:

Midlet »Perimor« bekæmper lus i korn og er så spidsfindigt udviklet, at det undgår mariehønsene, der

jo bl.a. lever af lus. Da det samtidig er et dyrt bekæmpelsesmiddel, pålægges det en høj afgift, hvorimod de syntetiske pyretroider, der slår både lus og mariehøns ihjel og dermed har en uønsket effekt, er billigere og derfor pålægges en væsentlig lavere afgift.

Den nuværende afgift betyder således, at brugerne på grund af afgiften animeres til at bruge de mere bredspektrede midler frem for det selektive og mere skånsomme middel. Afgiften er således mere til skade end til gavn for miljøet, og derfor bør afgiften ændres, så den rammer midlerne med den største miljøbelastning.

Skriftlig fremsættelse

Hans Christian Schmidt (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af pesticidafgiften.

(Beslutningsforslag nr. B 87).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.